

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Nc/3/2023
Identifikačné číslo spisu:	1408207435
Dátum vydania rozhodnutia:	02.10.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1408207435.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti ZAVA SLOVAKIA, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Sokolská 20, IČO: 35 794 437, zastúpenej advokátskou kanceláriou Kolíkova ? Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Radvanská 21, proti žalovaným 1/ G. Q. Č. a 2/ P. Č., obaja bývajúcí v W. G. X, obaja zastúpení JUDr. Petrom Arendackým, advokátom v Bratislave, Železničarska 13, o zaplatenie 72 770,33 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 23C/344/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Co/46/2023, 10Co/47/2023, takto

rozhodol:

Sudkyne Krajského súdu v Bratislave, JUDr. Ayše Pružinec Eren, JUDr. Michaela Frimmelová a JUDr. Zuzana Kučerová n i e s ú v y l ú č e n é z prejednávania a rozhodovania v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Co/46/2023, 10Co/47/2023.

Odôvodnenie

1. V odvolacom konaní sp. zn. 10Co/46/2023, 10Co/47/2023 Krajského súdu v Bratislave vzniesol právny zástupca žalobkyne námietku zaujatosti voči odvolaciemu senátu z dôvodu, že JUDr. Ayše Pružinec Eren vedie na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-11C/66/2023 (správne má byť rok 2021) spor s Mgr. Máriou Kolíkovou, spoločníčkou advokátskej kancelárie Kolíková & Partners, s. r. o. Predmetom sporu je žaloba JUDr. Ayše Pružinec Eren na ochranu osobnosti a na ochranu slobody a prejavu sudcu. Vyššie uvedený spor, ktorý JUDr. Ayše Pružinec Eren vedie s Mgr. Máriou Kolíkovou, považuje za potrebné zasadiť do kontextu, a to konkrétne do skutočnosti, že JUDr. Ayše Pružinec Eren sa opakovane a dlhodobo kriticky vyjadruje na adresu Mgr. Márie Kolíkovej, o ktorej sa dokonca explicitne vyjadrila, že „klame“ a „zavádza“. V zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 CSP platí: „Sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.“ Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodovanie vo veci. Nestrannosť je potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade je potrebné zistiť osobné presvedčenie sudcu

prejednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade je potrebné zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. Nie je možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. V danom prípade platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Objektívny prístup spočíva v otázke, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti. V tomto smere i zdanie môže byť dôležité. Mal by byť vylúčený každý sudca, u ktorého sa možno oprávnenne obávať, že mu chýba nestrannosť. Ide o dôveru, ktorú musia mať sudy pri stranách v demokratickej spoločnosti. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu. Je toho názoru, že voči sudkyňi JUDr. Ayše Pružinec Eren nie je možné udržať objektívne zdanie jej nestrannosti, nakoľko sa verejne a opakovane kriticky vyjadruje na adresu spoločníčky advokátskej kancelárie Kolíková & Partners, s. r. o., pričom jej verejná kritika presahuje rámec eventuálne tolerovateľný u verejne činnej sudkyne (JUDr. Ayše Pružinec Eren je členkou súdnej rady). Vníma totiž, že podaním žaloby voči Mgr. Márii Kolíkovej možno prezumovať, že JUDr. Ayše Pružinec Eren sa kriticky verejne nevyjadruje na adresu Mgr. Márie Kolíkovej čisto iba ako reprezentantka časti názorového spektra v súdnej rade, ale danú vec vníma i v osobnej rovine, čo manifestovala podaním žaloby (poukazujeme osobitne na charakter žaloby na ochranu osobnosti, pri ktorej nie je dobre možné predstaviť si, že osoba, ktorá túto žalobu podá, nepocituje voči osobe, na ktorú žalobu podala, istý druh negatívneho vzťahu, ba práve naopak: negatívita tohto vzťahu je pocitovaná v takej intenzívnej miere, až sa žalobca domáha svojej ochrany na súde). Ďalej žalobkyňa uviedla, že je síce pravda, že Mgr. Mária Kolíková má v súčasnosti pozastavený výkon advokácie a nie je ani konateľkou advokátskej kancelárie, avšak vzťah medzi ňou a advokátskou kanceláriou je verejnosťou vnímaný, teda Mgr. Mária Kolíková a advokátska kancelária nesúca jej meno sú vnímané ako dve navzájom prepojené entity, ako dokazuje napr. vyjadrenie inej členky súdnej rady Marcely Kosovej. Má preto dôvodnú obavu, že zaujatosť voči Mgr. Márii Kolíkovej sa prenáša aj na advokátsku kanceláriu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa je názoru, že možno mať odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti sudkyne JUDr. Ayše Pružinec Eren voči Mgr. Márii Kolíkovej, spoločníčke advokátskej kancelárie Kolíková & Partners, s. r. o., ktorá je právny zástupcom žalobcu v konaní sp. zn. 10Co/46/2023. Žiada preto, aby bola sudkyňa JUDr. Ayše Pružinec Eren vylúčená z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Co/46/2023.

2. Sudkyňa JUDr. Ayše Pružinec Eren vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá. V konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-11C/66/2021 o ochranu osobnosti a na ochranu slobody prejavu sudcu, nevystupuje v procesnom postavení žalobcu, ale v postavení vedľajšieho intervenienta a žalovaným subjektom nie je Mgr. Mária Kolíková ako súkromná osoba alebo advokátka, ale ministerka spravodlivosti, ktorá sa o názorových oponentoch súdnej reformy verejne vyjadrovala ako o skorumpovaných. JUDr. Ayše Pružinec Eren vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že v poskytnutých rozhovoroch poukázala na skutočnosť, že ako sudca, ktorý 33 rokov pôsobí v justícii sa kriticky vyjadrovala k súdnej reforme, ktorú exministerka spravodlivosti predstavila po parlamentných voľbách v roku 2020. Ďalej poukázala na skutočnosť, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie uznesením odvolacieho súdu zo dňa 26. februára 2021, boli uverejnené už dva rozhovory, v ktorých sa vyjadrila k súdnej reforme. Uviedla, že pani Kolíková bola ministerkou spravodlivosti a ako sudca sa JUDr. Ayše Pružinec Eren vyjadrovala kriticky iba k pozícii, ktorú v exekutive zastávala a ku krokom, ktoré z tejto pozície vo vzťahu k justícii robila. Na záver uviedla, že ako zákonný sudca v tejto právnej veci, nemá žiadny vzťah ani k obchodnému menu advokátskej kancelárie, ktorá zastupuje žalobkyňu a k tomu, ako vníma túto advokátsku kanceláriu verejnosť, v ktorej Mgr. Kolíková nie je štatutárnym zástupcom a ani advokátsku činnosť nevykonáva, nedisponuje žiadnymi informáciami, a preto sa k tvrdenému vnemu verejnosti vyjadriť nevie.

3. Sudkyne JUDr. Michaela Frimmelová a JUDr. Zuzana Kučervá sa k námietke zaujatosti nevyjadrili.

4. O tom, či JUDr. Ayše Pružinec Eren, JUDr. Michaela Frimmelová, a JUDr. Zuzana Kučerová, sudcovia Krajského súdu v Bratislave, ktorým bola táto právna vec pridelená na prejednanie sú v danom prípade vylúčení, rozhoduje podľa § 54 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) nadriadený súd, ktorým je tu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

5. Najvyšší súd posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezáujatosti sudcov Krajského súdu v Bratislave z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu.

5.1. V zmysle § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezáujatosti (poznámka nadriadeného súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte tohto uznesenia uvádza pojem „strana sporu“, má sa tým pre účely tohto prípadu na mysli účastník konania).

5.2. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu, k nezáujatému prístupu k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

5.3. Relevantným je pritom iba taký vzťah sudcu, ktorý by pri všetkej možnej snahe sudcu o správnosť jeho konania a rozhodovania ovplyvnil objektívny pohľad sudcu na spor (prejednávajú právnu vec) a v konečnom dôsledku mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

6. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP). Námietať zaujatosti podaná jednou zo strán sporovej veci sa nepredkladá na zaujatie stanoviska či vyjadrenie druhej sporovej strane (III. ÚS 824/2016).

6.1. Obsahom práva na prejednanie sporu pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie sporu nestranným súdom je len povinnosť prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

6.2. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezáujato a spravodlivo.

6.3. Pri posudzovaní dôvodov namietanej nezáujatosti treba mať na zreteli nielen právnu úpravu danú ustanoveniami CSP, ale tiež judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) a napokon aj závery, ku ktorým dospela doterajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

7. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku).

7.1. Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúci nie je subjektívny aspekt (subjektívny názor alebo pocit namietajúceho), ale

existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vznikať pochybnosti o nestrannosti sudcu. Uplatňuje sa tu tzv. teória zdania nezaujatosti (viď tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná).

7.2. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávánemu sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o (ne)zaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno ale chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

8. Ústava Slovenskej republiky deklaruje dva podstatné atribúty súdnictva v Slovenskej republike - nezávislosť a nestrannosť.

8.1. Nezávislosť súdnej moci je pojem s dvojítm významom; označuje jednak nezávislosť súdov (inštitucionálna nezávislosť), jednak nezávislosť sudcov (individuálna nezávislosť). Nezávislosť sudcu treba vidieť ako jeho nezávislosť od zložiek politického systému, rovnako ale aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci (celého súdneho systému), konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí, nezávislosť vo vzťahu k vedeniu a kolektívu súdu.

8.2. Nestrannosť sudcu je potrebné posudzovať vždy v závislosti od konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria rozhodnúť, či existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (pozri tiež Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca nie je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietat zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97).

9. Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva (o. i.) povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K stranám je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní vždy vecný a profesionálny prístup.

10. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti stranou sporu vznesenej námietky zaujatosti nie je rozhodujúci jej osobný subjektívny názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti namietajúceho o objektívnom a nestrannom rozhodovaní sudcu, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že strana pochybuje o objektívnosti sudcu. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdný, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP.

11. V danom prípade právny zástupca žalobkyne odôvodnil námietku zaujatosti sudkyne JUDr. Ayše Pružinec Eren tým, že na Mestskom súde Bratislava IV prebieha spor vedený pod sp. zn. B1-11C/66/2023 (správne má byť rok 2021) s Mgr. Máriou Kolíkovou, spoločníčkou advokátskej kancelárie Kolíková & Partners, s. r. o., predmetom ktorej je ochrana osobnosti, a preto nie je možné udržať objektívne zdanie nestrannosti sudkyne JUDr. Ayše Pružinec Eren. Poukázal, že menovaná sudkyňa sa verejne a opakovane kriticky vyjadruje na adresu Mgr. Kolíkovej a verejná kritika namietanej sudkyne presahuje rámec tolerovateľný u verejne činnej sudkyne, ktorou JUDr. Ayše Pružinec Eren je (je členkou súdnej rady). Vníma totiž, že podaním žaloby voči Mgr. Márii Kolíkovej možno prezumovať, že sa sudkyňa JUDr. Ayše Pružinec Eren verejne kriticky nevyjadruje na jej adresu čisto iba ako reprezentantka časti názorového spektra v súdnej rade, ale danú vec vníma i v osobnej rovine, čo

manifestovala podaním žaloby. Právny zástupca žalobkyne tiež uviedol, že Mgr. Mária Kolíková má síce v súčasnej dobe pozastavený výkon advokácie, a nie je ani konateľkou advokátskej kancelárie, avšak vzťah medzi ňou a advokátskou kanceláriou je verejnosťou vnímaný.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky vlastným šetrením zistil, že na Mestskom súde Bratislava IV je vedený spor pod sp. zn. B1-11C/66/2021 o ochranu osobnosti a na ochranu slobody prejavu sudcu, kde žalobcom je JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M. a žalovanou je Mgr. Mária Kolíková - ministerka spravodlivosti, zastúpená Advokátskou kanceláriou Paul Q, s. r. o. a Advokátska kancelária Tomáš Kamenec, s. r. o.. JUDr. Ayše Pružinec Eren bola do konania pribratá uznesením zo dňa 24.02.2023 a nevystupuje v procesnom postavení žalobcu, ale v postavení vedľajšieho intervenienta.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti zdôrazňuje, že obava z nestrannosti nestačí na založenie dôvodných pochybností o nedostatku nezáujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestranné. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, ktoré však podanie žalobcu nenapĺňa. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania vecí.

14. Z ustanovenia § 49 CSP vyplývajú 2 zákonné dôvody zaujatosti, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, a to konkrétne pre: pomer sudcu k sporu, stranám, prípadne k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, ak možno mať dôvodné pochybnosti o jeho nezáujatosti. A tiež skutočnosť, že sudca prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštalácie. Najvyšší súd poukazuje, že Mgr. Mária Kolíková bola ministerkou spravodlivosti a sudkyňa JUDr. Ayše Pružinec Eren sa vyjadrovala kriticky iba k pozícii, ktorú v exekutive bývalá ministerka spravodlivosti zastávala a ku jej krokom, ktoré z tejto pozície vo vzťahu k justícii robila. Takisto nebolo zistené, že by sudkyňa JUDr. Ayše Pružinec Eren v predmetnej právnej veci mala vzťah k obchodnému menu advokátskej kancelárie, ktorá zastupuje žalobkyňu. Navyše Mgr. Mária Kolíková nie je štatutárnym zástupcom predmetnej advokátskej kancelárie a ani advokátsku činnosť nevykonáva. Keďže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu možno až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdený, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP, senát 4C najvyššieho súdu po zhodnotení veci nezistil reálnu existenciu takých okolností objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré by v zmysle § 49 ods. 1 CSP vyvolali odôvodnené pochybnosti o nezáujatosti sudkyne JUDr. Ayše Pružinec Eren.

15. Vo vzťahu k sudkyniam JUDr. Michaelae Frimmelovej a JUDr. Zuzane Kučerovej právny zástupca žalobcu vo svojej námietke zaujatosti neuviedol žiadny konkrétny dôvod, pre ktoré by mali byť tieto sudkyne vylúčené z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Co/46/2023, 10Co/47/2023 (§ 49 ods. 1 CSP).

16. Podľa § 52 ods. 2 CSP, v námietke zaujatosti (podanej stranou sporu) musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadradenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

17. Vzniesenie námietky zaujatosti, bez ďalšieho aj na zvyšných členov senátu (resp. na senát ako celok), iba z dôvodov vzťahujúcich sa výlučne k jednému (inému) členovi senátu, samo o sebe nepreukazuje dôvod zaujatosti podľa § 49 ods. 1 CSP, aj vo vzťahu k týmto zvyšným členom senátu. Subjektívny názor, že z tohto dôvodu môžu byť zaujatí všetci členovia senátu, na odôvodnenie námietky zaujatosti vo vzťahu k zvyšným sudcom (členom senátu), nepostačuje (§ 52 ods. 2 CSP). Okolnosti vylučujúce z prejednávania a rozhodovania sporu u JUDr. Ayše Pružinec Eren, preto nemôžu bez ďalšieho zakladať i dôvod pre legitímne obavy z nestranného a nezáujatého rozhodovania zvyšných členov tohto, vec prejednávajúceho, senátu. Obava (pocit) z nestrannosti nestačí na založenie dôvodných pochybností o

nedostatku nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov.

18. Keďže v danej veci neexistujú dôvody, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o nestrannosti súdneho rozhodovania za účasti žalobcom spochybňovaných sudkýň Krajského súdu v Bratislave, najvyšší súd rozhodol tak, že sudkyne JUDr. Ayše Pružinec Eren, JUDr. Michaela Frimmelová a JUDr. Zuana Kučerová, nie sú v danom prípade vylúčené z prejednávania a rozhodovania. Za daných okolností potom vo vzťahu k sudkyniam JUDr. Michaele Frimmelovej a JUDr. Zuzane Kučerovej prichádzal do úvahy i prípadný postup podľa § 52 ods. 2 veta druhá za bodkočiarkou CSP, kedy sa na podanie, ktoré nespĺňalo náležitosti podľa prvej vety, nemalo prihliadať a vec nadriadenému súdu predkladať.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.